

ת"פ (באר שבע) 58545-12-22 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' אדיר אברהם-בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 58545-12-22 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' אדיר אברהם -בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 58545-12-22
מדינת ישראל-פמ"ד

נגד

אדיר אברהם -בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אורי בן חנן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[17.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

גזר דין

רקע:

1. ביום 27.3.22 הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 סיפא + סעיף 25 בחוק העונשין תשל"ז-1977, ומסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית הנאשם החזיק בבעלותו רכב מסוג 'סקודה סופרייס', מ.ר. 6559973.

בסוף חודש דצמבר 2021, בתאריך שאינו ידוע למאשימה במדויק, התגלתה תקלה במנוע רכבו של הנאשם. לאחר שבירר את עלות התיקון, הנאשם סיכם עם אדם נוסף, שזהותו אינה ידועה (להלן: "השותף"), שיעביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשם מסר את מפתחות הרכב לשותף, אשר העביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. בתאריך 2.1.22 החזיר השותף לנאשם את מפתחות הרכב ועדכן אותו שעשה כן. בתאריך 2.1.22 דיווח הנאשם לחברת הביטוח כי רכבו נגנב ובהמשך היום התקשר למשטרה והודיע כי רכבו נגנב. זאת, במטרה לקבל את כספי הביטוח עבור הרכב, כאשר הוא יודע כי אין אמת בדיווחו. בתאריך 3.1.22 בשעה 13:00 הגיע הנאשם לתחנת המשטרה, ומסר הודעה לפיה רכבו נגנב מהחניה בבית הוריו בלילה שבין 1.1.22 ל-2.1.22. כל זאת, כאשר הוא יודע שאין אמת בדיווחו.

3. בתאריך 27.03.23 הורשע הנאשם על פי הודאתו. לבקשת הנאשם, הופנה לקבלת תסקיר לעונש.

4. בתסקיר מיום 25.06.23 פורטו קורותיו של הנאשם ולאחר דיון בגורמי הסיכון והסיכוי, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ ולשקול את ביטול הרשעתו.

נמסר, כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לתינוק בן שנתיים, מתגורר בבאר שבע ועובד כנהג משאית מזה כשלוש שנים. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, אביו עובד כנהג אוטובוס, ואמו עובדת כסייעת בגן ילדים. הנאשם מתאר ילדות טובה, אך קשיים כלכליים והתמודדות עם חובות שתרמו לאווירה המתוחה בבית. הנאשם מתאר קשר חיובי בין בני משפחתו, וציין כי כולם נעדרי עבר פלילי. בנוסף, הנאשם מתאר קשרים חברתיים נורמטיביים משמעותיים עבורו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם תיאר קשיים בלימודים, אך ללא בעיות משמעות. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, תחילה כנהג מבצעי ובהמשך עבר תפקיד. הנאשם מסר, כי במעבר בין התפקידים ריצה חודשיים מאסר בכלא צבאי.

הנאשם עובד מגיל 15 בעבודות מזדמנות שונות. לאחר שחרורו מהצבא עבד כנהג במשך שנתיים. בשלוש השנים האחרונות עובד כנהג משאית. תיאר, כי נמצא בחובות בשל הלוואה מהבנק ונמצא בהסדר תשלומים לסגירת החוב. הנאשם ללא הרשעות קודמות וללא דפוסים התמכרותיים.

הנאשם מודה בביצוע העבירה ולקח אחריות מלאה על ביצועה. האשם סיפר, כי הרעיון לביצוע העבירה נולד בהמלצת המוסך אליו פנה לאחר שהמנוע של מכונית משומשת שקנה נהרס שבועיים לאחר הקנייה. הנאשם מסר כי תחילה פחד, אך בסוף החליט לבצע את העבירה.

לדבריו, השאיר את רכבו במוסך למשך שבועיים, ולאחר מכן החלה השתלשלות האירועים המתוארת בכתב האישום. הנאשם הביע צער על ביצוע העבירה, לקח אחריות מלאה ומסר, כי משפחתו הגיבה למעשיו בצורה קשה מאוד, אך יחד עם זאת הם תומכים בו. שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם מכה על חטא, ושיתף כי הרשעתו בעבירה עלולה לפגוע בפרנסתו בשל האישורים הביטחוניים שנדרש להחזיק בהם עבור החברות שעמן עובד.

שירות המבחן מציין, כי הנאשם פעל לצורך עשיית רווח מהיר, מתוך קלות ראש, מבלי לחשוב על השלכות שטמונות במעשיו. בצד זאת ניכר, כי הנאשם ער למחירים שעלול לשלם מבחינת אפשרויות תעסוקה, מבין כי ההליך המשפטי כרוך בהוצאות כלכליות רבות, ומבין כי יוטל עליו עונש. ציין, כי אלו מהווים בעבורו גורמים מרתיעים.

שירות המבחן מתרשם, כי הפעולות האימפולסיביות והפיזיות שביצע מצביעות על קושי בוויסות דחפים ובהפעלת שיקול דעת, כאשר הרקע הכלכלי המשפחתי היווה מוקד דחק בחייו.

שירות המבחן מציין את יכולות ההסתגלות של הנאשם למסגרות שונות והמאמץ שהשקיע בתפקוד תקין. הרושם הוא, כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומשפחתו מהווה מקור לתמיכה רגשית. אלה, בצד נטילת האחריות והבעת הצער, מהווים גורמי סיכוי להימנעות מהתנהגות עוברת חוק עתידית.

מכאן המלצת שירות המבחן לשקול את ביטול הרשעתו ולהטיל על הנאשם צו של"צ, ללא המלצה טיפולית נוספת. טיעוני הצדדים

5. ביום 09.07.23 המאשימה הגישה את טיעונה לעונש בכתב (במ/1), וההגנה טענה את טיעוניה בעל פה.

6. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, וציינה את הפגיעה באמון הניתן באזרחים המגישים תלונות במשטרה, את בזבז משאבי הציבור ואת הפגיעה העקיפה בציבור, הנושא בנזקי חברות הביטוח המגולמים בדמי הביטוח.

המאשימה מפנה לנסיבות ביצוע העבירה, הכוללות תכנון מוקדם, היעזרות באדם נוסף כאשר הנאשם הוא זה שצפוי להרוויח מביצוע העבירה וחלקו בעבירה הוא המשמעותי.

המאשימה מפנה גם לפוטנציאל הנזק לציבור במקרה של השלמת העבירה.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה למספר אסמכתאות, חלקן ישנות, התומכות לדעתה בעמדתה העונשית. להלן תמצית ההפניות הנוגעות לתיקים שהוגשו לאחר כניסת תיקון 113 לתוקף:

ת"פ 6446-03-14 מדינת ישראל נ' סרור הנאשם הורשע בניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת הודעה כוזבת על עבירה מסוג פשע, לאחר שקשר קשר עם אחר להעברת רכבו לשטחי הרשות, במטרה לקבל את תקבולי הביטוח. על הנאשם, ללא הרשעות קודמות, הוטלו חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, לרבות קנס.

ת"פ 51208-10-19 מדינת ישראל טושייב ואח': הנאשמים הורשעו בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בכך שהונו את חברת הביטוח לאחר שפעלו להעברת מכונית לשטחים. בעקבות זאת, קיבל נאשם 1 רכב חלופי וכן ₪ 76,076 דמי ביטוח. על הנאשמים, ללא הרשעות קודמות, הוטלו 3 ו- 4.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, לרבות קנס ופיצוי.

נוכח המפורט לעיל, המאשימה מבקשת לקבוע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

בעניין הנסיבות שלא קשורות לעבירה, לדעת המאשימה היעדר עבר פלילי אינו רלוונטי לעבירה מסוג זה. נטען, כי גם אם ההרשעה עלולה לפגוע בפרנסת הנאשם בעתיד, מדובר בעניין שהיה על הנאשם לקחת בחשבון מראש ואין הצדקה לביטול ההרשעה.

המאשימה הפנתה לגורמי הסיכון המפורטים בתסקיר, לחובות שהנאשם נתון בהם, ועל כן סבורה כי לאור אלה קיים בסיס לחשיש שהנאשם ישוב ויבצע עבירות כאשר הוא מצוי במצוקה כספית. כן מדגישה המאשימה, שהנאשם לא עבר טיפול כלל.

במכלול הנסיבות, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה - ארבעה חודשי מאסר, שיוכל לרצות בעבודות שירות אם ימצא מתאים, בצד מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי.

7. ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן. הודגש, כי הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בהזדמנות הראשונה ומתחרט עליה. נטען, כי הנאשם לא יצא נשכר מביצוע העבירה ואף נגרם לו הפסד כספי, שכן רכבו נעלם, הוא לא קיבל תקבולי ביטוח ודמי הביטוח שלו הועלו.

נטען, כי הטלת עונש מאסר על הנאשם והותרת ההרשעה על כנה יגרמו לו נזק בלתי מידתי.

המשמעות היא, שהנאשם לא יוכל להמשיך בעבודתו הנוכחית והדבר יפגע בפרנסת המשפחה.

הודגש, כי לשירות המבחן הוצג מכתב מעסיק ולפיו החברה בה מועסק עובדת עם הצבא. כתוצאה מכך, הותרת ההרשעה על כנה תביא לפיטוריו. נמסר, כי אסמכתאות לעונש יוגשו לתיק במועד מאוחר יותר (יודגש, כי עד למועד זה לא הוגשו אסמכתאות לתיק, אף שחלף זמן והדיון נדחה פעמיים - פעם אחת בשל מצב החירום ופעם שניה בשל אי התייצבות הנאשם לממונה).

דיון והכרעה:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה

העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. כבר נכתב רבות אודות הערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירה בגינה הורשע הנאשם. מעשים מסוג זה קלים לביצוע וקשים לחשיפה. מדובר בעבירות המונעות מרצון להשגת רווח כלכלי מהיר וקל, על חשבון הציבור. הפגיעה בציבור היא במספר מישורים: בהפנמת עלויות האכיפה ונזקי חברות הביטוח על ציבור בכללותו; בהעסקת המשטרה בטיפול בתלונות שווא; ביצירת עיוות בסדרי העדיפויות של עבודת המשטרה ובאופן בו היא מקצה את משאביה; בהעמדת חשודים פוטנציאליים בפני חשדות שווא; בעידוד תופעות עברייניות שמקורן בשטחי הרשות, סיוע להן והבאה לשגשוג.

כבר לפני למעלה משני עשורים עמד בית המשפט המחוזי בבאר-שבע על היקף התופעה ועל חובת בתי המשפט להתגייס למאבק בה. בחלוף השנים, בתי המשפט עדיין נכוחים כי התופעה נרחבת ופגיעתה רבה (ראו ע"פ (ב"ש) 7163/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל; ע"פ (ב"ש) 7413/01 מנטלמכר נ' מדינת ישראל).

10. עבירות המרמה מהסוג הנדון מבוצעות, בדרך כלל, על ידי אנשים נורמטיביים אשר נקלעים לקושי כלכלי, ובחרים להתמודד איתו בדרך של ביצוע העבירה - קרי, על חשבון כיסו של הציבור ועל חשבון תקינות עבודת המשטרה והקצאת משאביה. מדובר במי שמעדיפים את טובתם האישית ואת רצונם לעשיית רווח כלכלי מהיר, על פני מגוון רחב של שיקולים ציבוריים וחברתיים.

מידת האשמה הכרוכה בביצוע עבירות אלה, על רקע נסיבות ביצוען הכוללות תכנון מוקדם, חבירה לשותף, פעולה אקטיבית של פנייה לחברת הביטוח ולמשטרה, היא משמעותית.

יודגש, כי בסופו של דבר העבירה לא הושלמה, לא בשל חרטת הנאשם או פעולתו להפסקתה, אלא בשל פעולות אכיפה וחשיפה מצד הרשויות.

11. עיון באסמכתאות מן הפסיקה מלמד, כי מתחם העונש ההולם בעבירות מעין אלה מתחיל במספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עתירת ההגנה לקביעת מתחם ענישה קל יותר אינה הולמת את שיקולי הענישה על פי הדין. הפסיקה הנוהגת מלמדת, כי הימנעות מהטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, נעשית מקום בו קיימים שיקולי שיקום מובהקים ונתונים חריגים אחרים. נתוני המקרה שלפניי ונסיבות הנאשם המפורטות בתסקיר אינם חריגים לסוג זה של עבירות ולמעשה מדובר במקרה דומה מאד ברקעו ובמאפייניו למרבית המקרים המובאים לפני הערכאה הדיונית (ראו, לשם הדוגמא, ע"פ 33631-02-15 יוחנן נ' מדינת ישראל שם נדחה ערעור הנאשם על חומרת עונשו, לאחר שבית משפט השלום החליט להטיל עליו של"צ בהיקף 440 שעות, 10,000 ₪ קנס ומאסרים מותנים מכבידים. נקבע, כי רכיבי הענישה הנוספים נועדו לאזן את העובדה שבית המשפט נמנע מהטלת עונש מאסר שזהו הכלל במקרים מעין אלה, נוכח שיקולי שיקום פרטניים ומיוחדים).

12. לעניין הענישה הנוהגת ראו גם המקרים הבאים, והאסמכתאות המצוטטות בהם:

א. ת"פ 10510-12-21 מדינת ישראל נ' יצחק - הנאשם הורשע על פי הודאתו בניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת ידיעה כוזבת. על פי כתב האישום, הנאשם התקשר עם חברו, וביקש ממנו להעביר את הרכב מחוץ לגבולות מדינת ישראל במטרה להשאירו שם. בהמשך הלילה, נהג החבר ברכב והשאיר אותו מעבר למעבר מיתר. בבוקר, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה והודיע כי רכבו נגנב. זמן מה לאחר מכן, הנאשם דיווח לחברת הביטוח כי רכבו נגנב. בית המשפט השית על הנאשם שלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודת שירות, קנס בסך 3,000 ₪, ומאסר על תנאי.

ב. ת"פ 26022-09-19 מדינת ישראל נ' רחמנייב - נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת הודעה כוזבת, ונאשם 2 הורשע על פי הודאתו בניסיון לקבלת דבר במרמה. על פי כתב האישום, נאשם 1 יצר קשר עם אחר והעביר לו את מפתחות רכבו, על מנת שיעביר אותו לשטחים. האחר פעל על פי התוכנית, ויצר קשר עם נאשם 2 לצורך ביצוע ההעברה. נאשם 2 נסע יחד עם האחר לשטחים בשתי מכוניות, שם השאירו את המכונית של נאשם 1, וחזרו במכונית הנוספת. זמן מה לאחר מכן, נאשם 1 הגיש הודעה כוזבת במשטרה על גניבת המכונית. על נאשם 1 הושתו 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 3,000 ₪, ומאסר מותנה. הצדדים הגיעו להסכמה על פיה נאשם 2 ירצה עונש של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 3,000 ₪ ומאסר מותנה.

ג. ת"פ 51208-10-19 מדינת ישראל נ' טשייב ואח' - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ובמסירת ידיעות כוזבות. על פי כתב האישום, הנאשמים תכננו להונות את חברת הביטוח באמצעות העברת רכב לשטחי הרשות, ודיווח למשטרה ולחברת הביטוח כי הרכב נגנב. בהתאם לסיכום, נהג נאשם 2 ברכב לשטחי הרשות, ולאחר מכן התקשר לנאשם 1 על מנת שיאסוף אותו ממחסום מיתר. למחרת, התקשר הנאשם 2 לנאשם 1 והודיע לו כי הרכב נגנב. מיד אחר כך, הגיש נאשם 2 תלונה במשטרה, ונאשם 1 הודיע לחברת הביטוח כי רכבו נגנב. לבסוף, קיבל הנאשם 1 רכב חלופי וכן 76,076 ₪ דמי ביטוח. על נאשם 1 הושתו 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על תנאי, ופיצוי לחברת הביטוח בסך 10,000 ₪. על נאשם 2 הושתו 4.5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על תנאי, פיצוי לחברת הביטוח בסך 10,000 ₪, וצו מבחן למשך שנה.

בהינתן כל המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של אירוע זה הוא מאסר שנע בין ארבעה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר. בהתחשב במצב הכלכלי של הנאשם, שעל פי החוק הקיים נשקל לקביעת מתחם הקנס, ולאחר עיון בפסיקה יש לקבוע מתחם קנס של 2,500-15,000 ₪. שאלת ביטול ההרשעה

13. נסיבות המקרה שלפניי אינן מתאימות לביטול ההרשעה על פי הדין וההלכה הנוהגת.

כידוע,

14. ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל:

"הכלל הוא שאם נמצא שנאשם עבר עבירה, יש למצות את ההליך הפלילי עמו בדרך של הרשעה וענישה. החריג לכלל זה, שיופעל במקרים נדירים בלבד, הוא הימנעות מהרשעה" (רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל). שאלה זו נבחנת על פי סוג העבירה וטיבה, הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, וטיב הפגיעה בשיקומו או בעתידו של הנאשם כתוצאה מההרשעה:

"הנה כי כן, על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם" (ע"פ 8528/12 ציפורה נ' מדינת ישראל).

ראו גם הדיון במבחני המשנה שבהלכת תמר כתב במסגרת ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל: " ... עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילויו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולי שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה באחרים; הרציונל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך בכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי"

15. ככלל, סוג העבירה בענייננו אינו מאפשר את ביטול ההרשעה של הנאשם כהמלצת שירות המבחן, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות מאוד - הן בנסיבות המעשה והן בנתוני האישיים של העושה.

ראו, למשל, ראו את הדיון שנערך בעפ"ג 27326-12-21 קיזר נ' מדינת ישראל: במקרה זה קיבל בית המשפט המחוזי בבאר-שבע את ערעור הנאשם על פסק דין שניתן על ידי מותב זה והחליט לבטל את הרשעת הנאשם. בית המשפט המחוזי עמד על הנסיבות החריגות - הן בנסיבות העושה והן בנסיבות המעשה - שהובילו אותו להחלטה זו: בנסיבות המעשה נקבע, כי הנאשם לא השלים את חלקו בעבירה בכך שהחליט שלא לפנות לחברת הביטוח לאחר העברת רכבו לשטחים, מתוך הבנה את משמעות מעשיו וחומרם. נקבע, כי יש לעודד אפשרויות חרטה במהלך ביצוע עבירה ואף בסופה, גם אם אינן משכללות את חריג הפטור הקבוע בסעיף 28 לחוק העונשין. כן נלקחו בחשבון נתונים אישיים של הנאשם, לרבות תפקידים ציבוריים שהוא ממלא. נקבע בנסיבות אלה, כי הפגיעה בערכים המוגנים היא פחותה ובצד זאת הפגיעה הצפויה בנאשם כתוצאה מההרשעה היא גדולה.

עניינו של הנאשם אינו דומה - לא במידת הפגיעה בערכים הוגנים ולא במידת הפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מהרשעתו.

עוד יצוין, כי הנאשם במקרה זה גם לא ביסס כנדרש את קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. אין בעצם העובדה כי הוא מועסק כנהג משאית בחברה העובדת עם הצבא, כדי לבסס נזק ודאי לפרנסתו, במידה הדרושה על פי הדין.

עניין זה מודגש למעלה מן הצורך, שכן גם לו הובאו אסמכתאות כנדרש, אינני סבורה כי היה בכך כדי להצדיק את ביטול ההרשעה בשל המבחן הראשון בהלכת כתב.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם:

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה זה אין מחלוקת, גם לשיטת המאשימה, כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם: הנאשם ללא הרשעות קודמות, שירות המבחן התרשם מנתונים שאינם מצריכים החמרה לצורך הרתעה אישית, הנאשם לקח אחריות על מעשיו בשלב מוקדם של החקירה מצר עליה ומכה על חטא. המדינה לא טענה לשיקולי הרתעת הרבים המצדיקים החמרה בגדרי המתחם.

סוף דבר:

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 15.9.23 ויבצע את עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת מרמה, לרבות ניסיון.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, במעמד הצדדים.